

Leo Trotskij

Solidaritetsförklaring med de bolsjevikiska ledarna

I följande brev (daterat den 10 [23] juli 1917), adresserat till provisoriska regeringen, talar Trotskij som en kämpe i slagets hetta. Han skrev det efter 'julidagarna' 1917. Våldsamma och blodiga demonstrationer hade ägt rum i St. Petersburg. Bolsjevikpartiet angreps av de andra partierna och brännmärktes som 'agent för den tyska imperialismen', förföljdes och drevs under jorden. Lenin, som förtalats som tysk spion, flydde från den ryska huvudstaden, och Trotskij som nominellt ännu inte var medlem i bolsjevikpartiet, höll på att fängslas. Just före sin arrest försvarade han djärvt och trotsigt de förföljda bolsjevikerna och proklamerade sin solidaritet med dem. [Isaac Deutscher i "Den permanenta revolutionens epok"]

Medborgare ministrar:

Jag har fått veta att en häktningsorder, i samband med händelserna den 3-4 juli har utfärdats för Lenin, Zinovjev och Kamenev, men inte för mig. Jag skulle därför vilja fästa er uppmärksamhet på följande.

1. Jag delar de viktigaste av Lenins, Zinovjevs och Kamenevs åsikter, jag har förespråkat dem i tidskriften *Vperjod* och i mina offentliga tal.

2. Min attityd gentemot händelserna den 3-4 juli var samma som deras.

a. Kamenev, Zinovjev och jag fick först höra de föreslagna planerna av Maskingeväret och andra regementen vid Byråns (exekutivkommitténs) gemensamma möte den 3 juli. Vi vidtog omedelbara åtgärder för att hindra soldaterna från att gå ut. Zinovjev och Kamenev tog kontakt med bolsjevikerna och jag med den organisation jag tillhör.

b. När demonstrationen likväl, trots våra ansträngningar, ägde rum, höll mina bolsjevikiska kamrater och jag otaliga tal framför Tauridpalatset, där vi uttalade vår sympati för massans huvudparoll: 'All makt åt sovjeterna', men samtidigt uppmanade demonstranterna, både soldater och civila, att återvända till sina hem och baracker på ett fredligt och städat sätt.

c. Vid en konferens som ägde rum i Tauridpalatset sent på natten mellan den 3 och 4 juli mellan några bolsjeviker och närstående organisationer, stödde jag Kamenevs förslag om att allt skulle göras för att förhindra ett upprepande av demonstrationen den 4 juli. När vi emellertid fick veta av agitatorer, som anlände från olika avdelningar, att regementena och fabriksarbetarna redan hade bestämt sig för att gå ut och att det var omöjligt att hålla tillbaka massan förrän regeringskrisen var över, beslöt alla de närvarande att det bästa som fanns att göra var att leda demonstrationen längs en fredlig linje och uppmana massorna att lämna sina gevärs hemma.

d. Hela dagen den 4 juli, vilken jag tillbringade i Tauridpalatset, uppmanade de bolsjevikiska kamraterna och jag mer än en gång massan att följa denna linje.

3. Det faktum att jag inte har några förbindelser med *Pravda* och ej är medlem i bolsjevikpartiet beror inte på några politiska skiljaktigheter, utan på vissa omständigheter i vår parti-historia, vilka nu har förlorat all betydelse.

4. Tidningarnas försök att sprida intrycket att jag har förklarat mig 'inte vilja ha någonting att göra' med bolsjevikerna är lika osanna som rapporten om att jag skulle ha bett myndigheterna om skydd mot 'mobbens våld' eller de hundratals andra falska rykten som sprids av samma press.

5. Av allt vad jag sagt, står det klart att ni logiskt sett inte kan utesluta mig från den arresteringsorder som har utfärdats mot Lenin, Kamenev och Zinovjev. Ni kan inte heller hysa någon tvekan om att jag är en lika kompromisslös motståndare till den provisoriska regeringen som mina ovannämnda kamrater. Att utesluta mig betonar endast den kontrapositionära egenmäktighet som ligger bakom angreppet mot Lenin, Zinovjev och Kamenev.